

миналъ синътъ въ чужбина и започналъ да прилага правилата, които майка му дала. Като срещналъ мъртвецъ, той започналъ да играе. Хванали го и го набили добре. Следъ това срещналъ сватба, спрѣлъ се почиттелно и започналъ да се кръсти. И тукъ го набили добре. Като се върналъ при майка си, веднага се оплакалъ и разправилъ за резултатитѣ, които получилъ отъ прилагането на нейнитѣ правила. Майката каза: Синко, объркалъ си мѣстата, тамъ е погрѣшката. Не си приложилъ правилата на мѣсто. Хайде, донеси ми една стомна вода, да омѣся брашното, да опека хлѣбъ и да те нагостя.

Дветѣ правила, които майката дала на сина си, представятъ дветѣ гами на живота. Който има развито ухо, знае, кжде да ги прилага. Никога той не може да направи такива погрѣшки, каквито направилъ младиятъ, неопитенъ синъ. Музиката сѣществува въ природата. Ако имате опитното ухо на музиканта, ще доловите такива мелодии, каквито никжде не сте чували. За мнозина вѣтърътъ е шумъ, бучене. Обаче, за музиканта, който има тънко ухо, вѣтърътъ е величествена музика. За да се разбере тази музика, музикантътъ трѣбва да я нагоди къмъ ухото на слушателитѣ, т. е. да направи преводъ отъ нея. Ако тази музика не се нагоди споредъ трептенията на човѣшкото ухо, тя ще остане незабелязана.

Въ предната часть на човѣшкия мозъкъ, дете се намира музикалното чувство, има 35,000